

ROSCOVSKI, NICOLAE

Medic

N. 24 mart. 1840 – m. 12 nov. 1897, Craiova.

Studii la Școala nobilă de cadeți din Petersburg (1850-1859); Școala Superioară de război din Petersburg.

A urmat medicina la mai multe facultăți din Germania și a obținut diploma de doctor la Universitatea din Wurzburg (1865). În 1867 s-a transferat la Universitatea din Zürich. La 21 octombrie 1867 i s-a eliberat diploma de cetățean academic al Academiei *Ruperto-Carolinae* din Heidelberg, unde rămâne până în 1869, iar semestrul de iarnă (1869-1870) și semestrul de vară (1870) l-a încheiat la Universitatea din Viena, de unde a primit certificatul de absolvire a studiilor medicale.

La 9 decembrie 1872 a fost împământenit în România și la 27 februarie 1874 a fost numit medic de regiment, clasa a II-a, al gărzii civice din Craiova. În timpul Războiului de Independență a luptat împotriva tifosului exantematic. În casa sa din Craiova a organizat vremelnice un spital. A fost medic primar în județul Argeș, apoi la Penitenciarul Bucovăț și arestul din Craiova, profesor medic la Liceul *Carol I* și apoi la Școala Normală din Craiova, unde a predat igiena și medicina populară. A ocupat postul de medic comunal și la Spitalul *Preda* de la începuturile sale.

A colaborat la *Revista medicală* din București sub semnăturile: Roș Brănișteanu și dr. Roșcovski.

I s-a acordat medalia comemorativă pentru participarea la Campania 1870-1871 la războiul franco-german și *Steaua României*, cu gradul de căpitan, pentru războiul din 1877-1878.

Opera: **Igiena publică și privată** (1885); **Câteva observațiuni asupra limfei lui Koch** (1891).